

Der burde også indarbejdes et forsigtighedsprincip i traktaten under henvisning til Rioerklæringen. Og endelig så har vi brug for, at det bliver fastslået, at grønne afgifter, som er lige for alle lande og på alle markeder, kan indføres uden at komme i strid med WTO-systemet.

Det sidste punkt, som vi lægger helt afgørende vægt på, er at sikre en demokratisering af hele beslutningsprocessen i forbindelse med WTO, for det, man må konstatere, er jo, at magten reelt er stjålet fra det politiske system, når det drejer sig om de beslutninger, der bliver truffet i WTO og i Codex. Det foregår i dag bag lukkede døre.

Det foregår med en helt urimelig indflydelse til især erhvervsinteresser. Det er embedsmænd og lobbyister, der i meget høj grad præger beslutningsprocessen, og offentligheden og det politiske system har ingen muligheder for at følge med og præge beslutningerne. Derfor er det selvfølgelig et skridt fremad, at regeringen nu er indstillet på i højere grad at orientere Folketingets Europaudvalg om de beslutninger, der skal tages, men det er et utilstrækkeligt skridt.

Det er afgørende, at vi sikrer, at Folketingets flertal får mulighed for at præge de forhandlingsoplæg og får mulighed for at give mandat til alle de beslutninger, der træffes enten via EU eller gennem WTO's tilknyttede organer.

I den forbindelse ville det være interessant at få at vide, om regeringen kan støtte den formulering, der er i SF's forslag til dagsorden, nemlig at man både orienterer, og at regeringen forpligtes til at forelægge forhandlingsoplæg forud for afgørende beslutninger i WTO og i Codex.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Hr. Jørn Jespersen rejser det spørgsmål, om WTO anerkender eksisterende miljøkonventioner. Jeg havde nær sagt: Hvordan skulle man kunne andet? Eksisterende miljøkonventioner er jo indgået. De er underskrevet. De er en del af grundlaget for vores regulering af de her spørgsmål.

Så for Socialdemokratiet er det ganske klart, at internationale miljøkonventioner naturligvis skal anerkendes, også for så vidt de udtaler sig omkring handelsspørgsmål. Og derfor er jeg sådan set enig med hr. Jørn Jespersen om, at Enhedslisten her nok har fundet en bekvem undskyldning for ikke at kunne stemme for det samme, som Enhedslisten stemte for den 24. januar 1995. Det er nok i virkeligheden det, det handler om.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Jørn Jespersen hævdede det synspunkt, at vi dog skulle afprøve, om det ikke trods alt var sådan, at regeringspartierne ville stå ved den fortolkning, de havde den 24. januar 1995 af spørgsmålet om forholdet mellem miljøbestemmelser og WTO-bestemmelser.

Jeg vil sige, at med de meldinger, der er kommet fra Venstre og De Konservative, som jo trods alt er en meget væsentlig andel af det flertal, der vedtager dagsordenen, er der altså kommet modsatrettede meldinger. Og derfor mener jeg ikke, at vi er i den samme situation som den 24. januar 1995. Vi er i en dårligere situation.

De, der har fremsat dagsordensforslaget, er ganske vist ikke i stand til at blive enige om, hvad dagsordenen betyder, og så kan man være optimistisk i bedømmelsen som hr. Jørn Jespersen og tro på, at det gode vinder frem, men det er altså ikke nok. Regeringen må skabe klarhed også blandt sine medforslagsstillere om, hvad det egentlig betyder.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg er glad for hr. Ove Fichs tilkendegivelse af det, som jeg opfatter som en helt selvfølgelig ting, nemlig at det fortsat er vores position, at internationale miljøaftaler skal respekteres fuldt ud, at de er i kraft, og at eventuelle konflikter afgøres i de fora, som behandler de internationale miljøaftaler. Det bør også gælde ved kommende internationale miljøaftaler, at det stadig væk er muligt at vedtage internationale miljøaftaler inklusive handelssanktioner, uden at WTO på nogen måde føler, at det er i konflikt med WTO's regelsystem.

Nu har vi så fået den tilkendegivelse fra hr. Ove Fich, nu mangler vi at få den fra regeringen, og derefter har vi det uafklarede spørgsmål, som hr. Keld Albrechtsen også rejser: Hvad får det egentlig af konsekvenser, at regeringen for at få gennemført sin dagsorden har allieret sig med to partier, som helt åbenbart har en anden fortolkning af situationen, end regeringen har?

Elisabeth Arnold (RV):

For mere end 20 år siden, i 1973, vågnede Danmark op af tornerosesøvnen og opdagede, at internationaliseringen havde taget fart. Da oliekrisen ramte os og resten af Europa, stod det pludselig klart, at vores egen økonomi var dybt afhængig af, hvordan det gik rundt omkring i